

A vízgazdálkodási társulat is számít az öntözési segítségre

# Hiányzik a támogatás

Az aszály miatt teljes kapacitással működnek a Tisza-Maros Szögi Vízgazdálkodási Társulat öntözőrendszerei. A szervezet közgyűlésén szóba került: jó lenne, ha a kormány ésszerűen támogatná a locsolást.

Amikor volt elegendő csapadék, öntözési támogatást is kérhettek a gazdálkodók. Most, hogy ismét aszály van, nincs ilyen segítség – hangzott el tegnap a Tisza-Maros Szögi Vízgazdálkodási Társulat igási közgyűlésén. Az öntöző- és vízelvezető csatornákat, szivattyútelepeket működtető szervezet Hódmezővásárhely és Makó környékén 132 ezer hektáron működik, a földtulajdonosokat és bérlőket tömöríti, és tizenhét önkormányzattal áll kapcsolatban. Elhangzott, míg a korábbi években 50-60 százalékban használták ki az öntözőrendszerek kapacitását, most az aszály miatt minden száz százalékon működik, és az apátfalva-mezőhegyesi öntözőrendszer területén még több vízre lenne szükség.

Balla Iván, a társulat igazgatója lapunknak elmondta: óriási segítséget jelentene ilyen helyzet-



Most minden csepp vízre szükség van Hódmezővásárhely és Makó környékén.

Fotó: Gyenes Kálmán

ben a termelőknek, ha a minden-kori kormány átlátható, ésszerű támogatást nyújtana ezen a téren is. Ha lehetővé válna, hogy ott,

ahol erre nagy szükség van – első-sorban az Alföldön –, ingyen jut-hatna hozzá a gazdálkodó az ön-tözővízhez, s ha a szivattyúk mű-

ködtetőinek a gázolaj árában nem kellene megfizetniük az út-tal kapcsolatos adóterheket is.

B. A.

## Szélerőmű a szentesi térségben

A szentesi képviselő-testület mai ülésén döntenek arról, hogy az önkormányzat támogatja-e egy szélerőmű építését a város külterületén.

A Good Wind Kft. ügyvezetője, Ocko Steffens azzal a javaslattal kereste meg a Kurca-parti település vezetőit, hogy a társaságuk hajlandó lenne egy szélerőművet telepíteni a szentesi térségbe. A város külterületén lévő Szikhatót és Zalatát azért tartják alkalmasnak a beruházásra, mert a Szegedi Meteorológiai Állomás és más szakhatóságok mérési adatai azt igazolják: érdemes hasznosítani ezt az energiát.

Az ügyvezető azt írta Szirbik Imre polgármesternek címzett levelében, hogy több erőmű felépítését is vállalják, amennyiben sikerül megegyezniük az önkormányzattal. Kiderül továbbá: egy ilyen szerkezet mintegy 450 millió forintba kerül. A helyhatóságtól azt várja a Good Wind Kft., hogy mindenféle engedélyt megad az úgynevezett szélpark telepítéséhez. Ha a képviselő-testület kedvezően bírálja el a társaság ajánlatát, akkor a szikhati és a zalotai térségben mindazokkal a földtulajdonosokkal felveszik a kapcsolatot, akiknek a területe azon a helyen van, ahol a szélerőművet fel akarják építeni. Ezt követő-

en a kft. bérleti szerződést köt a parcellák gazdáival. Ha sikerül megállapodni, akkor felállítanak majd egy szélmérő állomást, amely egy évig szolgálat adatokat a szakembereknek. Amennyiben kedvezőek lesznek a környezeti hatások és a talajtani vizsgálatok, akkor megkéri a szélpark építési engedélyt.

Ocko Steffens tájékoztatása szerint minden szélerőmű után egyszeri juttatásként ötezer euró illeti meg az önkormányzatot. S ha már működik az üzem, az értékesített energia árának bizonyos hányadát is a helyhatóság kapja meg.

B. I.

A kereskedők nem adnak nyugtát

## Az APEH-ellenőrök álruhában jártak

A helyi kereskedők számára ismeretlen APEH-revizorok tartottak ellenőrzéseket a napokban Csongrád megyében.

Baranyából érkezett revizorok „cseremegys” akció keretében ellenőrizték, hogy a vállalkozók eleget tesznek-e nyugta- és számlaadási kötelezettségüknek. A korábbi években hagyomány-nyá vált módszer bevetésére azért van rendszeresen szükség – kaptuk a tájékoztatást az APEH Csongrád Megyei Igazgatóságától –, mert a kereskedők általában megismerik a helyi revizorokat, s emiatt kisebb a találati arány. Úgy tűnik, a napokban lezajlott akció eredményes volt, ám ennek az APEH sem örült. A kereskedelem és a vendéglátásban végzett ellenőrzések mintegy 75 százaléka ugyanis – ahogy azt az adóhatóságnál mondták – megállapítással zárult. Ez a magas arány pedig nem az adómorál javulását mutatja.

Vannak természetesen olyan adózók is, akik nyugta- és számlaadási kötelezettségük teljesítésén túl bizonyítottan az egyéb elvárásoknak is eleget tesznek, a

gond azonban az, hogy ők kevesen vannak. A rajtakapott kereskedők különben korrektül viselkedtek, a készenlétben álló rendőrök segítségét nem kellett igénybe venni – mondta Pakai Andrásné Csongrád megyei ellenőrzési igazgatóhelyettes. Az akciók országos tapasztalata is az, hogy a kereskedők számára ismeretlen revizorok főleg 16 óra után semmiféle bizonylatot sem kapnak a próbavásárlások során. Az adókötelezettség teljesítése érdekében nemcsak a szomszédos megyék, hanem a földrajzilag távolabb fekvő térségek együttműködésére is szükség van – nyilatkozta a Baranyából érkezett Nagypál Imre. Papp István, az APEH Csongrád megyei igazgatója levonva a tanulságokat, szorgalmazta a két igazgatóság jövőbeni együttműködését.

A nyugta- és számlaadási kötelezettség nem teljesítése mulasztási bírságot von maga után. Akadnak olyan, notóriusan viszszaeső kereskedők is, akik arra is számíthatnak, hogy meghatározott időre bezáratják az üzletüket.

E. K.

## Új titkárt választottak az agrárkamaránál

A megyei agrárkamara élére pályázat útján új titkárt választottak: Haskó Pált, aki ezt megelőzően a DABIC Kht. ügyvezető igazgatója, még korábban egy agrárér-

dek-képviselő titkára volt. Szeprenyiné Erdei Gizella, az eddigi titkárra a jövőben az agrárkamara közhasznú társaságánál fejlesztési menedzserként tevékenykedik.

Ópusztaszeri busztragédia

## Öt év fogházra ítélték a sofőrt

Halálos tömegszerencsétlenséget eredményező közúti baleset gondatlan okozása miatt 5 év, fogházban letöltendő szabadságvesztésre ítélte a Csongrád Megyei Bíróság Tóth Istvánt.

Kétmillió kilométert vezetett már balesetmentesen Tóth István, amikor elvállalta, hogy Székesfehérvárról Csongrád megyébe fuvaroz utasokat.

Az egyéni vállalkozóként közúti személy- és áru fuvarozással foglalkozó Tóth 2000. szeptember elsején Székesfehérvár egyik áruháza előtt indult, s a Fiat típusú buszban huszonhat utas foglalt helyet. Délután fél 1 körül érkeztek Baksra, majd az ebédet követően Szeged felé gurult tovább a busz az esőtől áztatott úton.

Már elhagyták Ópusztaszer, amikor a 4519-es mellékúton, néhány száz méternyire a 33-as kilométerkörtől – ahol egyébként útjelző tábla figyelmeztetett már akkor is a veszélyre: „Egyéb utáni veszélyes útkanyarulat!” – lábfék helyett az úgynevezett retarderrel akarta fékezni, s így az úton tartani a buszt sofőre. A vezetési manőver sikertelen volt, a busz hátulja jobbra kicsúszott. A jármű előbb az útpadkára sodródott, majd lecsúszott az útról, s tetejére fordult, a busztető leszakadt, a tartókeretek elhajoltak, az ablakok kitortek. A buszban ülők közül többen kizuhan-tak a járműből, mások pedig a busz alá szorultak. A baleset következtében hatan – közöttük két fiatalkorú – veszítették életüket, hét utas súlyos sérülést szenvedett, míg tizenhárom uta-



2000. szeptember: a baleset következtében hatan veszítették életüket.

Fotó: Karnok Csaba

zó sebesülései nyolc napon belül gyógyultak.

Tóth István ügyében 2001 februárjában hozott elsőfokú ítéletet a Szegedi Városi Bíróság. Az 1946-ban született, Székesfehérváron lakó fuvarozó vállalkozót akkor 5 év fogházra ítélték, 7 évre eltiltották a járművezetéstől, s 5 évre a közútyúk gyakorlásától is. Egyben kötelezték a bűnügyi költségek megfizetésére. A tavaly meghozott ítélet indoklásában kimondták: Tóth István azért felelős a halálos tömegszerencsétlenséget eredményező közúti

baleset gondatlan okozásában, mert a retarderes fékezéssel nem a helyes vezetési technikát választotta, a járművet nem az útviszonyoknak megfelelően vezette, a megengedett sebességet – mint azt a jármű tachográfja is kimutatta – többször is túllépte buszával. A különösen veszélyes kettős kanyarnál, ahol maximum 70 kilométer gyorsan gurulhatott volna a busz, 78-81 kilométeres sebességet becsülték a balesetet követően a szakértők.

A vádlott és védője 2001 februárjában felmentésért fellebbezett

az ítélet ellen, arra hivatkozva: a tragédia technikai okokra vezethető vissza, s nem a sofőr vétkesége miatt következett be. Ezt a védekezést tegnap a Csongrád Megyei Bíróságon a dr. Maráz Vilmosné vezette bírói tanács nem fogadta el. Tóth Istvánt 5 év fogházban letöltendő szabadságvesztésre ítélték, 7 évre eltiltották a járművezetéstől. A közútyúk gyakorlásától nem tiltották el, de az összes felmerülő bűnügyi költséget fizetnie kell. A döntés jogerős.

B. Z.



## Érzelem és értelem

SULYOK ERZSÉBET

Újra és újra tudatosítanunk kell, amíg meg nem tanuljuk: az érzelmek és a jogrend – az két különböző dolog.

A két évvel ezelőtti ópusztaszeri buszbalesetben hatan életüket veszítették. Őket már nem lehet visszahozni. Úgy képelem, ez a szomorú tény nem csak a hozzátartozók életét változtatta meg, esetenként talán lehetetlenítette el. A sofőrt is. Neki a lelki tterherrel nem a megszokott hétköznapiokban, hanem börtönben kell tovább élnie.

Aligha vagyok egyedül, aki sajnálja ezt a szerencsétlen embert. Ki van zárva, hogy felelőtlen alak lenne, hiszen a tragédia előtt kétmillió kilométert vezetett balesetmentesen. Minden bizonnyal igaz, hogy aki közlekedik, azzal megtörténhet hasonló tragédia. Am ha érzelmi alapon nehezen is tudjuk elfogadni, hogy a nyilvánvalóan egész életére megmaradó, gyöttrő önvád mellett évekig tartó rabsors lesz az övé, logikai alapon ezt nem kifogásolhatjuk. A jogrend, az igazságszolgáltatás szisztémája a társadalom működéséhez nélkülözhetetlen kreáció. Ha érzelmi alapon egyszer így, másszor úgy használnánk, ha folytonosan átgazítanánk aszerint, mit diktál a hétköznapi jogérzetünk – megnézhetnénk magunkat. Pillanatok alatt mindenki kiszolgáltatottá válna. A jogbiztonság az emberi társadalomban való élet alapvető feltétele.

A kettősség, amelyről beszélünk, a föntihez képest fordítva érvényesül a közelmúlt többenetes bünténye, a móri rablógyilkosság esetében. Érzelmi alapon a legszigorúbb büntetést is kevésnek tartjuk, a kegyetlen elkövetőkről hajlunk azt gondolni, nem érdemlik meg az életet. De nagy baj lenne, ha érzelmi felindulásunkban képtelenek lennénk uralkodni magunkon, s a fennálló jogrendet sutba dobva ítélnénk, elégtételt vennénk, bosszút állnánk – szemet szemért, fogat fogért. Pillanatok alatt igencsak megrikulna az emberiség. És akkor még egyetlen szót sem ejtettünk arról a bizonyosságról, hogy a móri embertelenség elkövetőit aligha „zavarta” volna meg, ha a „jövőképükben” az életfogytig helyett a halálbüntetést tudhatták volna. Igaz, őket talán még az sem tartotta volna vissza, ha mérget vehettek volna rá: elkapják őket!